

בשביעית מותר בירקות הגינה ואסור בירקות השדה, כיון שלא מצוי ירקות הגינה, שאין מביאין ירקות הגינה מחוץ לארץ, לא התכוון לידור מירקות הגינה.

אבל לפי מאן דאמר מותר להביא ירק מחוץ לארץ, הדין שאסור אף בירקות הגינה.

והוינן בדברי הברייתא: **מאי טעמא דמאן דאמר שסובר שאין מביאין ירק מחוץ לארץ לארץ?**

אמר רבי ירמיה: טעמו של האוסר, **משום שחושש שמא יכניס עמם לארץ, גרש מעפר חוץ לארץ הדבוק לשורשי הירקות, ויטמא את הארץ, שגזרו טומאה (4) על עפר חוץ לארץ משום ספק מת (מדור המבול, שהיו מתים בכל העולם, חוץ מארץ ישראל שלא היה שם מבול).**

מתניתין:

א. הנודר מן הכרוב, **אסור באיספרגוס (5)** שבכלל הכרוב הוא.

אבל הנודר מן האיספרגוס מותר בכרוב שאין הכרוב כלול בשם איספרגוס.

ב. הנודר מן הגריסין — שהם פולין שנכתשו לחצאים, **אסור במקפה** — בתבשיל עבה של גריסים, לפי שהוא נקרא "מקפה של גריסים".

ורבי יוסי מתיר, לפי שבמקומו היו קוראים למקפה "מקפה" ולגריסין "גריסין".

הנודר מן הירק, אם נדר שלא בשנת השמיטה כי אם **בשאר שני שבוע, הדין שאסור בירקות הגינה ומותר בירקות השדה, סתם ירק הכוונה לירקות הגינה.**

אבל **ובשביעית** — אם נדר מן הירק בשנת השמיטה, אי אפשר לומר שהתכוון לירקות הגינה, שהרי אין זורעין בשביעית, אלא ודאי התכוון לירקות השדה שגדלים מאליהן, ולכן הדין **שאסור בירקות השדה, ומותר בירקות הגינה.**

עד כאן דברי הברייתא.

אמר רבי אבהו משום רבי חנינא בן גמליאל נג-ב **לא שנו בברייתא, את הדין, שאם נדר מן הירק בשביעית מותר בירקות גינה, אלא רק במקום שאין מביאין שם ירק גינה מחוצה לארץ.**

אבל במקום שמביאין שם ירק גינה מחוצה לארץ לארץ, אסור אף בירקות הגינה, כיון שרגילים שם לאכול בשביעית בין ירקות השדה ובין ירקות הגינה, אם כן ודאי שהתכוון לידור משניהם.

כתנאי, מצאנו בזה מחלוקת תנאים האם מותר להביא ירק מחוץ לארץ.

דתניא: **אין מביאין ירק מן חוצה לארץ לארץ.**

רבי חנניה בן גמליאל אומר: מביאין ירק מחוצה לארץ לארץ.

אם כן, לפי מאן דאמר שאסור להביא ירק מחוץ לארץ לארץ, הדין, שהנודר מן הירק

4. במסכת שבת טו, ב.
5. איספרגוס — הר"ן פירש: שהוא ירק ממיין את הכרוב. הרמב"ם פירש: שהם המים ששלקו בהם